

[Statsministeren.]

en Tilstand, som man frygter vil udvikle sig værre endnu. Det kan imidlertid ingenlunde gøres efter de gamle Regler, som den ærede Ordfører for Venstre har praktiseret og hævdet overfor andre Erhverv gennem mange Aar.

Og dertil kommer, at de to Oppositionspartier, som vel kan enes om at kritisere Regeringen for et og andet, jo er bunduenige, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Niels Frederiksen) allerede har fremhævet i Dag — bunduenige netop om de store økonomiske Principper, om Jordspørgsmaalet, om, hvad der kunde sættes op mod Krisen, og om Militærvæsenet, det „Væsen“, som virkelig ikke er uden Betydning, naar der er Tale om Krisen, for saa vidt som vi paa det spilder en hel Masse Penge, der kunde anvendes til nyttige Foranstaltninger.

Hvad de Konservative vil overfor Krisen, bliver formodentlig aldrig opklaret. Partiets ærede Ordfører (Christmas Møller) holdt jo en Tale, hvori han holdt alt, hvad de Konservative kunde tænke sig at gøre, tilbage i den Ubemærkethed, hvori Tolden i Forvejen er forsvundet. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal derimod har jo unægtelig et Program. Vi ved, det ærede Medlem har et Program overfor Krisen med eet Punkt: Nedskæring — og derefter Fordeling til de rige. Det har vi set praktiseret i den svundne Periode, og det ærede Medlem har for ganske nylig indrømmet, at det fremdeles er hans Standpunkt: Skattelettelser, Rentelettelser til de besiddende Landmænd og Nedskæring af Sociallovgivningen, af Arbejderslønninger o. s. v., endnu mere, end det sker ved det Forlig, der nu er vedtaget.

Ja, der kunde være blevet 10 Mill. Kr. mere til Skattelettelser, hvis de ærede Oppositionspartier havde slaaet til og taget de Tilbud, der er givet, enten i Form af den store foreslaaede Ændring af Formueskatten eller ved den foreslaaede Omdannelse af Hær og Flaade, og hvis man kan enes paa disse Omraader, er der i Ministeriet sikkert ikke nogen Uvillie mod at stille en Del af disse Penge til Raadighed til yderligere Skattelettelser.

Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har altsaa udtrykt sin Misfornøjelse over, at Arbejdernes Lønninger ikke er skaa-ret nok ned, og har for ganske nylig under en Forhandling her i Tinget — det findes i Folketingstidende Sp. 4630 ff — vedkendt sig det baade som sit og Venstres Standpunkt. Da man spurgte det ærede Medlem:

Hvad vil Venstre, hvad vil det ærede Medlem, hvis han paa ny fik Magten, erkendte det ærede Medlem, at saa vilde han ny Nedskæring — ny Nedskæring. Den eneste Indrømmelse, det ærede Medlem gjorde, var, at han ikke vilde ophæve de grundlovs-mæssigt fastsatte Bestemmelser for trængende: Fattigloven — den vilde ikke blive ophævet. Den skal bestaa som Værn for dem, der skæres ned, og Nedskæringsudbyttet skal fordeles efter de gamle kendte Principper.

Det er Venstres, det er det ærede Medlems Program. Men det kan jo ikke gennemføres under de nuværende Forhold. Thi ligesom det ærede Medlem kan hindre, hvad han vil, i Landstinget, er vi glædeligvis i Stand til at hindre det ærede Medlems Program i Folketinget, da der jo her er et andet Flertal.

Vi ser derfor roligt Fremtiden i Møde. Der maa blive lidt eller meget ud af disse Aar, alt efter hvad de 2 Oppositionspartier mener at ville overlade til Befolkningen — det er jo ikke Regeringen, de overlader det til, der er som Regel ikke Tale om Bevillinger, der i mindste Maade har personlig Interesse, men altsaa, hvad disse 2 Oppositionspartier som Flertal i Landstinget mener at ville yde Befolkningen, maa de jo afgøre efter Overvejelser i hvert enkelt Tilfælde, og det erkender vi maa vi finde os i, indtil den Tid kommer, da vi tager Ordet for at faa ændret denne Tilstand — og jeg er ikke i Tvivl om, hvor Vælgerne da vil befinde sig.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte i Gaar spottende om Regeringen, at den vel før Valget havde erklæret at have Forslag parat til Fremskaffelse af Arbejde, men hvor var disse Forslag blevet af, spurgte det ærede Medlem. Endvidere sagde det ærede Medlem, at de Vejarbejder, der nu stod foran deres Paabegyndelse rundt om i Kommunerne, udelukkende skyldtes Venstres Motorafgiftslov af 1927 og ikke Regeringens Initiativ. Lad mig med et Par Ord bringe i det ærede Medlems Erindring, hvorledes denne Sag forholder sig.

Det Forslag, som Regeringen havde parat og straks fremsatte i Efteraaret 1929, erindrer det ærede Medlem sikkert, det var jo det Forslag, som Venstre spottende kaldte Vejmillionforslaget. Det gik ud paa at stille 75 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne til særlige Vejarbejder, fordelt over 3 Aar, at forrente og afbetale af